

Nyhetsbrev Boglösa och Veckholms församlingar *november 2025*

Vilken var den första årstiden?

Är apor högerhänta i samma utsträckning som människor? Se där, en typisk fråga som kan dyka upp i tanken när jag vaknat på småtimmarna och försöker somna om, samtidigt som delar av hjärnan kastar tankar vilt omkring. När jag dämpat denna fråga, kommer nästa: Vilken årstid var först?

När vi ser naturen "göra kvällen", förbereda sig för vintervilan, då kanske det inte är helt tokigt att fundera på vilken årstid som var den allra första – åtminstone på den här breddgraden där vi har fyra årstider.

När Herren Gud skapade liv på jorden, var det då våren som sprang fram i glädje? Kanske det snarare var vintern, att allt fanns på plats men i väntan, redo att på signalen börja växa och föröka sig. Bibelns första kapitel räknar med kvällen som början på den nya dagen (och det vart afton och det vart morgon: Det var den första dagen).

Överensstämmande med detta resonemang är hösten den sista årstiden. Det blir i så fall helt logiskt att nu närma sig slutet på kyrkoåret, för att den första söndagen i advent börja på ett nytt år.

Hösten innebär ett avslut på flera sätt. Vad har vi skördat av det vi sådde? Vad blev det av allt? Kom det tillräckligt med regn, tillräckligt med välsignelse? I kyrkans liv, i trädgården, på åkrarna och i relationerna.

Men vi ser ju också fram emot det nya, nåden att få börja om. Kyrkoårets i folktradition största festligheter äger rum när naturen är i dvala, när fröna knappt har börjat gro i marken och vårens alla djurungar ännu är embryon. Då firar vi att Gud blir människa. Gud ligger liksom före oss i schemat. Nåden kommer först.

Och nej, apor är inte högerhänta. De flesta har ingen dominant hand. Men de som använder redskap är troligen vänsterhänta.

Glad höst!

/Erika Cyrillus, präst

På gång hos oss

Något gammalt, något nytt ...

Från årsskiftet återgår arbetslagen till den tidigare organisationen, med ett arbetslag för Boglösa och Veckholms församlingar och ett annat för Villberga.

– Vi hade svårt att få sammanslagningen att fungera helt, eftersom personalen har sina arbetsplatser på olika ställen. De vinster vi gjorde i samplanering och att vara resurser över ett större område, försvann i restider och känslan av att jag som chef inte fanns tillgänglig, säger Katarina von Otter.

Ännu återstår några formaliteter innan allt är klart med en församlingsherde i Villberga, men det kommer lösa sig på ett bra sätt efter årsskiftet, berättar Katarina.

– Det gör att jag kan koncentrera mig på Boglösa och Veckholm, vilket både jag och medarbetarna ser fram emot, säger Katarina.

Men betyder detta en återgång till de skarpa gränserna mellan Södra och Norra Trögd?

– Det hoppas jag inte! Vi har ju lärt känna varandra i arbetslagen och kommer nog att kunna samverka på flera sätt. Till exempel efterfrågas ju "kyrksafari" igen till sommaren 2026.

Re-Treat/Re-Use/Re-Cycle

Våren bjöd vi in till två lördagar med ovanstående tema i Boglösa församlingshem.

Den 22 november är det dags igen. En dag då vi i stillhet mediterar över skapelsen och en hållbar livsstil samtidigt som vi lagar eller uppgraderar kläder eller bruksföremål. Vi använder inga verktyg som låter mycket.

Dagen börjar kl 9.30 och avslutas kl 18. I avgiften 150 kr ingår två fika och två måltider.

Anmälan senast 19 november till Erika Cyrillus, erika.cyrillus@svenskakyrkan.se eller 0171-860 42. Begränsat antal deltagare.

